

[Riishøj]

godt skridt fremad og ligger pænt i spidsen også i nordisk sammenhæng, og det er jeg tilfreds med i forbindelse med vedtagelsen af dette forslag. Men vi skal passe på ikke at blive for selvglåde, i hvert fald når vi bedømmer udviklingen indtil nu.

Albrechtsen (VS):

Det, statsministeren siger om sanktionerne, hænger ganske enkelt ikke sammen. Man kan nok have nogle sanktioner, mener statsministeren, men de må ikke koste danskerne noget; det er reelt det, statsministeren siger. Jeg er sikker på, at befolkningen er indstillet på at bære de omkostninger, som der selvfølgelig bliver, når samhandelen afbrydes, og det er det, statsministeren ikke vil.

Statsministeren vil heller ikke gå imod de mægtige kapitalinteresser, som er forbundet med dette her. Derfor vil statsministeren have, at der skal være tale om henstillinger, det må ikke være forpligtende, det skal foregå på erhvervslivets betingelser. Men vi ved jo godt, at der så ikke sker noget, at en række virksomheder så bare bliver ved, fordi henstillingerne preller af på dem. Derfor hænger det, statsministeren siger, ikke sammen.

Statsministeren siger videre, at han er bange for, at Danmark skulle gå hen og blive isoleret. Det, der er sket indtil nu, er, at Danmark på grund af folketingsflertallet er gået i spidsen på en række områder, når det gælder sanktionerne over for Sydafrika, men Danmark er på intet tidspunkt blevet isoleret af den grund, tværtimod har det været med til at trække andre med, og det vil det også gøre i denne omgang. Sagen drejer sig overhovedet ikke om, at Danmark skulle kunne blive isoleret. Hvem kan statsministeren forestille sig internationalt, i FN f.eks., der ville vedtage resolutioner til fordømmelse af Danmark, fordi Danmark har taget disse skridt imod Sydafrika? Det er fuldstændig utænkeligt, at Danmark ville blive isoleret.

Nej, problemet er, at centrum-demokraterne inden for regeringen har forhindret, at regeringen kunne være med i et seriøst forlig om disse ting; sådan er det i al sin enkelhed. Hele regeringen har selvfølgelig ansvaret, men det er jo simpelt hen sådan, sagen er forløbet, og det forklarer også det, som hr. Kelm-Hansen nævnede, nemlig at det forlig,

som åbenbart var indgået, alligevel ikke blev til noget.

Bente Juncker (CD):

Flere ordførere har spurgt, hvorfor centrum-demokraterne ikke tog ordet i dag. Jeg skal bare sige, at vi loyalt følger regeringen, og at vi kan tilslutte os det, statsministeren har givet udtryk for her i dag.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 2
forkastedes, idet 68 stemte for, 83 imod.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning
vedtoges med 82 stemmer (S, SF, RV og VS)
mod 2 (FP); 68 (KF, V, CD og KrF) stemte
hverken for eller imod.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til udenrigsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 31:

Forslag til folketingsbeslutning om finansiering af indsatsen mod sygdommen AIDS.

Af Lenger (VS) og Agerschou (SF) m.fl.
(Fremsat 5/11 85. Første behandling 28/11 85. Betænkning 10/12 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Agerschou (SF):

Vi har i betænkningen angivet, hvorfor vi ønsker forslaget om finansiering af indsatsen mod sygdommen AIDS til andenbehandling på nuværende tidspunkt.

I går vedtog folketinget indenrigsministerens forslag om indgreb i bl.a. sygehuskommunernes budgetter for 1986. Som denne lov er udformet, vil staten under bestemte forudsætninger kunne få større indtægter som følge af sygehuskommunernes forbrug af økonomiske midler til indsatsen mod AIDS end de udgifter, staten selv afholder. Med i billedet hører, at der f.eks. endnu ikke er afsat en eneste krone på statens budget til forskningen vedrørende AIDS.

Efter vores opfattelse er det helt uacceptabelt, at sygehuskommunerne sættes i en situation, hvor de afholder udgifter uden at vide, om staten eller andre sygehuskommuner senere yder dækning eller ej. Det er som sagt i endnu højere grad tilfældet efter vedtagelsen af L 103.

Som det efterhånden utallige gange er blevet nævnt, både her i salen, i pressen og i udtalelser fra repræsentanter for Københavns kommune, er de økonomiske konsekvenser i København som følge af sygdommen nærmest en katastrofe, som i løbet af få år truer med at sluge kommunens samlede sygehusbudget. Indenrigsministeren har hidtil sagt, at dette problem kunne ordnes via en udligningsordning mellem sygehuskommunerne. Det mener vi for det første ikke er tilstrækkeligt. For det andet finder vi det heller ikke muligt for de øvrige sygehuskommuner på længere sigt at bidrage økonomisk til København, uden at det kommer til at gå alvorligt ud over andre dele af sygehusvæsenet, og det kan efter vores opfattelse ikke være meningen.

Desværre tror jeg ikke, at vi på disse punkter er i stand til at få en konstruktiv debat med indenrigsministeren, men jeg vil gerne ved denne lejlighed spørge de radikale: mener de radikale, at en udligningsordning på længere sigt vil være tilstrækkelig? Og hvor længe vil de radikale vente på, at der overhovedet kommer en udligningsordning?

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil gerne oplyse hr. Agerschou om – det har jeg i øvrigt gjort et par gange her i

folketingsalen – at Amtsrådsforeningen under de drøftelser, vi har haft med den i ministeriet, har givet udtryk for, at man anser AIDS for en almindelig sygehusopgave.

Jeg medgiver hr. Agerschou, at København har ganske særlig problemer, fordi det i høj grad er dér, sygdommen flourerer. Amtskommunerne, indenrigsministeriet og Københavns og Frederiksberg kommuner er da også enige om, at det er sådan, vægten er. Præcis derfor er vi blevet enige om på et møde forleden dag, den 9. december, at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal overveje en eventuel udligningsordning. Det er Amtsrådsforeningen, der har foreslået en sådan udligningsordning, og jeg har før her i salen udtrykt min anerkendelse af, at Amtsrådsforeningen på denne måde er gået ind i arbejdet.

Jeg vil gerne understrege, at vi alle på mødet den 9. december var enige om at nedsætte en sådan arbejdsgruppe, der skulle se på problemerne og overveje nogle kriterier og nogle modeller for, hvordan en udligningsordning kunne tilrettelægges.

Arbejdsgruppen kommer til at bestå af to embedsmænd fra hver af de parter, der deltog i mødet, altså Amtsrådsforeningen og Københavns og Frederiksberg kommuner, og desuden stiller indenrigsministeriet formand og sekretariat til rådighed. Vi arbejder i disse dage med et udkast til kommissorium for arbejdsgruppen, som skal drøftes med de involverede parter, og det er tanken, at arbejdsgruppen skal have afsluttet sit arbejde inden udgangen af februar måned.

Jeg vil også godt kommentere hr. Agerschous bemærkning i relation til L 103, som vi vedtog i går, idet en eventuel udligningsordning i givet fald ville blive konteret på linje med de generelle kommunale udligningsordninger, dvs. på hovedkonto 8 under finansiering og dermed ikke som en driftsudgift eller driftsindtægt. Ordningen vil derfor ikke få indflydelse på størrelsen af en eventuel tilskudsnedsettelse for den enkelte amtskommune som følge af den lov, vi vedtog i går.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

På det direkte spørgsmål skal jeg blot svare, at det radikale venstre ikke kan se nogen

[Dagmar Mørk Jensen]

rimelighed i at gribe ind, før den nedsatte arbejdsgruppe har taget stilling til fordelingen.

(Kort bemærkning).

Agerschou (SF):

Nu glemte de radikale at fortælle mig, hvor længe de vil vente på, at arbejdsgruppen bliver færdig og der bliver taget initiativ til en regulær udligningsordning. Men lad det nu være i denne omgang.

På det møde, indenrigsministeren omtalte, den 9. december 1985, gav formanden for Amdsrådsforeningen, Per Kaalund, udtryk for, at initiativer vedrørende AIDS efter hans opfattelse ikke kan finansieres inden for den eksisterende økonomis rammer ved omprioritering inden for sygehussektoren, og jeg vil gerne bede både de radikale og indenrigsministeren give udtryk for, hvordan de stiller sig til Per Kaalunds synspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 70 (S, SF, VS og FP) stemte for, 76 imod (KF, V, RV, CD og KrF).

Formanden:

Jeg skal om den næste sag på dagsordenen oplyse, at der vil blive indtil 20 minutters taletid for ordførerne.

Derefter skal jeg sige, at der nu vil blive en afbrydelse af mødet. Hvis nogle medlemmer skulle forlade os og ikke overvære førstebehandlingen af skatteforslagene, vil jeg godt allerede nu ønske medlemmerne og deres familie en rigtig god jul!

Jeg skal udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.57

Mødet genoptaget kl. 13.00

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 106:

Forslag til lov om indkomstskat og formueskat for personer m.v. (personskatteloven).
(Fremsat 5/12 85).

Sammen med denne sag foretoges første behandling af de under punkterne 25-31 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

25) Første behandling af lovforslag nr. L 107:

Forslag til lov om indkomstbeskatning af selvstændige erhvervsdrivende (virksomheds-katteloven).
(Fremsat 5/12 85).

26) Første behandling af lovforslag nr. L 108:

Forslag til lov om beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v.
(Fremsat 5/12 85).

27) Første behandling af lovforslag nr. L 109:

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Konsekvensændringer i forbindelse med beskatning af fonde, visse foreninger og institutter m.v.).
(Fremsat 5/12 85).

28) Første behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om en børnefamilieydelse.
(Fremsat 5/12 85).

29) Første behandling af lovforslag nr. L 111:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning af pensionsordninger m.v. og lov om en realrenteafgift af visse pensionskapitaler m.v. (Ændring af reglerne om kapitalpension, indførelse af rateopsparing i pensionsøjemed, ophævelse af 2.000 kr.s fradraget m.v.).
(Fremsat 5/12 85).

30) Første behandling af lovforslag nr. L 112:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradragsretten for løbende ydelser).
(Fremsat 5/12 85).

31) Første behandling af lovforslag nr. L 105:

Forslag til lov om ændring af børnetilskudsloven. (Konsekvenser af skattereformen).
(Fremsat 5/12 85).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):